

Tukea vammaisille maahanmuuttajille

Helsingin Sos.dem. Naisyhdistys ry.:n aloite
40. puoluekokoukselle 2005

Vammaiset maahanmuuttajat kuuluvat moninkertaisen syrjinnän riskiryhmään. Hakemusten täyttäminen ja viranomaisten kanssa asiointi ovat usein hankalia kantasuomalaisellekin, saati maahanmuuttajalle, jolle suomalainen yhteiskunta ei ole vielä tuttu eikä suomen kieli täysin hallussa. Suurin palvelu- ja tiedontarve on niillä ihmisillä, joiden kulttuuri eroaa eniten suomalaisesta kulttuurista. Ihmisten olisi tiedettävä, mitä kysyä, mistä kysyä, mitä apua ja tukea voi vaatia.

Vammaiset maahanmuuttajat kokevat yhteiskunnassa helposti muita enemmän syrjintää. Vammaisuuden perusteella ei saa tilastoida, edes palvelutarpeen mittaamiseksi. Viime vuonna tehdyn kartoituksen mukaan pääkaupunkiseudulla on vähintään kuutisensataa vammaista maahanmuuttajaa, todellisuudessa luultavasti jopa tuplasti enemmän.

Vammaiset maahanmuuttajat ovat vähemmistön vähemmistö, jolle ongelmat herkästi kasautuvat. Opiskelu, työllistyminen ja perusoikeuksien saaminen on työlästä vammaiselle suomalaiselle, mutta vammaisen maahanmuuttajan kohdalla vaikeudet ovat usein moninkertaisia. Ongelmien kierteestä on vaikea päästä pois kun yksinkertaisenkin asian hoitaminen vaatii suuria ponnisteluja sekä vammaisen että etnisentaustan takia. Kontaktit kodin ulkopuoleiseen maailmaan saattavat jäädä vähäisiksi, rajoittuen lopulta vain tapaamiseen sosiaaliviranomaisten kanssa.

Sivistyneen yhteiskunnan on kannettava vastuu ja huoli vammaisten henkilöiden peruspalveluista ja vammaisille on annettava mahdollisuus elää yhteiskunnan tavallisessa arjessa. Emme saa unohtaa vammaisten

oikeutta saada tarvitsemaansa tukea, kuntoutusta ja mahdollisuutta oppia, opiskella, tehdä työtä ja perustaa perhe.

Edellä mainittuun perustuen esitän Suomen Sosialidemokraattisen Puolueen puoluekokoukselle, että

puoluekokous velvoittaa puoluetta ja sen edustajia toimimaan vammaisten maahanmuuttajien hyvinvoinnin edistämiseksi kehittämällä toimenpiteitä palveluiden piiriin pääsemiselle.

Konkreettisina toimenpiteinä ehdotan, että

1. Tiedotetaan palveluista, vammaisten tukimuodoista ja niiden hakemisesta eri kielillä.
2. Perustetaan vertaistukiryhmiä, jotta vammaisella on mahdollisuus jakaa kokemuksiinsa sekä antaa ja saada tukea vaikeissa tilanteissa.
3. Edistetään kotoutumista järjestämällä kansalaistaitokoulutusta.
4. Tiedotetaan opiskelun ja työllistymisen mahdollisuuksista.